

използване отъ сливенската индустрия, пристъпя се къмъ направата на бентя (баража) между варовититъ скали и дветъ вади по брѣговетъ на Коруча, които въ Сливенъ се преобръщатъ въ два бетонни колектора съ предназначение въ бъдаще да прибератъ канализационната мрежа отъ Сливенска и Клуцохорска страна и да отнесатъ събранитъ и разреденитъ фекали (човѣшки изпражнения) до бжднитъ бетонни басейни подъ артилерийскитъ казарми и Гюнюза, отъ гдето благодарение идеалния юженъ наклонъ на сливенското поле, по специална разпредѣлителна мрежа, по гравитация ще оросятъ и наторятъ Краставо поле отъ дветъ страни на р. Коруча. Тия колектори ще предизвикатъ стѣснение на сегашната излишна ширина на Коруча между Сливенъ и Клуцохоръ—отъ 60 м. на 35 м., каквато е ширината на направения ж. п. мостъ, ще се направи укрепителна бетонна стена отъ готовия чакълъ, брѣгова залѣсена алея отъ 15 м.—красота за Сливенъ, а на останалитъ 10 м.—ще се прокара бъдащето трасе на ж. п. линия Сливенъ презъ Асѣновското дефиле—р. Колешница—Бѣленско—Кечи-дере за Елена. Цѣлото предприятие може да стори само нѣколко десетки милиона лева. Понеже градската канализация е най-скъпата частъ въ предприятието, първомъ може да се направи колектора само къмъ Сливенската страна, който съ водата си ще натори частъ отъ полето, като наторяването се остави на бъдащето.

Водата на Коруча е слаба да напоява цѣлото Краставо поле презъ горещитъ лѣтни месеци. То ще ороси и натори само слабо плодовитата му северна частъ, когато за плодовитата южна частъ трѣбва да се използватъ силнитъ му подпочвени води, черпени чрезъ нафтови мотори, каквито има единъ въ употребление въ Държ. Опитно поле, електромотори на сегашната и бъдаща електрически централи или съ вѣтрови мотори, приведени въ движение пострѣдствомъ мразения и известенъ даже на Лазоветъ въ Анадола, безплатенъ сливенски вѣтъръ.

Вѣтърнитъ мелници, на времето много разпространени край Черноморието, изчезнаха; обаче силата, що ги привеждаше въ движение, сжществува неизползвана и до днесъ. Проблемата за използване силата на вѣтъра силно занимава умоветъ на сегашнитъ учени. Силния редовенъ вѣтъръ за техниката се смѣта по-интересенъ, отколкото силата, която би могла да се добие отъ други природни стихии. Въ известни мѣстности сжществуваатъ редовни вѣтрове съ голѣма мощностъ, които биха могли да се използватъ много по-просто, отколкото силата на морскитъ приливи и отливи за произвеждане електрическа енергия. Могатъ да се остано-